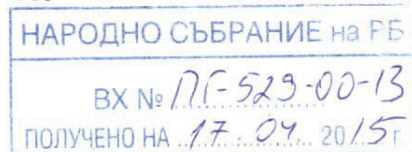

ДО
Д-Р ХАСАН АДЕМОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ПАРЛАМЕНТАРНАТА КОМИСИЯ
ПО ТРУДА, СОЦИАЛНАТА И ДЕМОГРАФСКАТА
ПОЛИТИКА

КЗМ КТСП-558-08-24

СТ А Н О В И Щ Е

НА КОНФЕДЕРАЦИЯ НА ТРУДА „ПОДКРЕПА“

ПО ЗАКОНОПРОЕКТ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА КОДЕКСА НА ТРУДА,
Внесен от народния представител Петър Славов и народните
представители Мартин Димитров, Вили Лилков, Димитър Шишков,
Найден Зеленогорски, Димитър Делчев и Иван Иванов

С настоящия законопроект се предлага да се „обогати“ наименованието на официалния празник Международния ден на труда, като към него се добави и Априлското въстание.

Предлаганият от вносителите подход неизбежно натрапва аналогията с празници от отричаното от всички нас минало, когато, например, ни караха да празнуваме Октомврийската революция през ноември.

Предложението има и сериозен непреодолим технически недостатък, а именно – осъвременяването на датите по Грегорианския календар през 19 век се извършва с 12-дневна корекция, т.е. датата на избухването на Априлското въстание 20 април, след тази корекция се появява на 2 май, а не на 1-ви.

Позоваването на факта в мотивите на вносителите, че на някои места в България Априлското въстание се чествало на 1-ви май също има своите корени в тоталитарната комунистическа практика, което би трябвало леко да ни смущава. Идеята за „пролетарски интернационализъм“ и близостта на двете дати бяха тези, които създаваха възможността тихомълком честването на избухването на Априлското въстание да бъде премествано с един ден. Признаваме си, че трудно можем да намерим същностна разлика между двата подхода.

От друга страна, осъзнаваме „либералните“ подтици на вносителите да окарикатурят Международния ден на труда – нали на 1 май 1884 г. с кръвта си на улиците в Чикаго американските работници поискаха 8-часов работен ден. Оттогава и оттам именно започна „световната зараза“, която повлече след себе си отпуски, майчинства, болнични и др. „социалистически“ лигавщини, които не доведоха до нищо друго, освен до „изкривяване“ на икономическите резултати от предприемаческата дейност. Повече от очевидно е, че тези девиации не трябва да бъдат търпени повече в календара на българските официални празници, независимо от неудобния факт, че този празник с това име фигурира в календарите на абсолютно всички европейски и ред други цивилизовани страни, и то без каквито и да било допълнителни разширения, въпреки че вероятно и тези страни биха имали своите национални основания да го сторят.

След като вече отбелязахме, че по чисто технически причини не е възможно датата на избухване на Априлското въстание 20 април да послужи за тази цел, си позволихме да прегледаме бележитите събития, случили се на тази дата през вековете.

Създаването на тайното общество на илюминатите през 1776 г. е очевидно неподходящо събитие. На същата дата се е състояла и премиерата на операта „Сватбата на Фигаро“ на Моцарт – събитие значимо, но недостатъчно знаково. Съвсем друго щеше да бъде, ако геният беше поставил на 1-ви май „Вълшебната флейта“, например.

С ужас прескачаме и създаването на Северна Корея през 1948 г.

Масовата тридневна манифестация на полските работници срещу комунистическия режим през 1982 г., за съжаление на либералните разбирания на вносителите, носи същите неудобства – все пак е работническа акция, а не на политици страстни „антикомунисти“, каквито по онова време не се намираха в изобилие като днес.

Друг въпрос е, че по скромното ни мнение, без тази работническа акция беше твърде възможно прекалено много от съвременните „либерални реформатори“ да пребивават все още, а други вече да са успели да се докопат до битността на работещи за и обслужващи пряко интересите на онази комунистическа партия.

В дългата поредица от събития, обаче, все пак открихме подобаващо по стойността и мащаба си и либерално по характер събитие, което би могло да реши няколко проблема наведнъж.

На 1 май 2009 г. в Швеция са узаконени еднополовите бракове. Този епохален по същността си акт по изключително важна, но negliжирана в обществото ни тема, дава възможността за разгръщане на широка реформаторска инициатива, която би довела до ново и допълнително налагане

на либералните ценности в обществото ни. На всичкото отгоре подобен акт би отключил възможностите за инициативност, далеч надхвърляща тесните предели на малката ни държава, така щото и в международен план историческият акт на 1 май 2009 г. в Швеция да получи международно признание по същия механизъм, по който събитията в Чикаго от 1 май 1884 г. са довели до световното налагане на тази дата като Международен ден на труда. Нали все някой трябва да направи първата смела крачка?

В този смисъл, си позволяваме да предложим на уважаемите народни представители да обмислят възможността, след като така или иначе, както става безпощадно ясно, се налага 1 май да бъде обогатен и допълнен с нов смисъл, за да не е само международен ден на така омразните на вносителите полагащи наемен труд, празникът, записан в Кодекса на труда да бъде обявен за Ден на еднopolовите бракове и международен ден на труда.

Нещо повече – изначалната идея на вносителите на законопроекта – да се променят смислите на значими дати, може да получи и допълнително развитие. Например - 2-ри февруари да бъде обявен, по същата логика, и за официален ден на обективизма и неолиберализма заради съвпадението с рождения ден на известната „хуманистка“ Алисия Зиновьевна Розенбаум (Айн Ранд). Сигурни сме, че в календара могат да бъдат намерени и други подходящи съвпадения.

Само това по скромната ни преценка би било коренната и дълбока реформа– така нужна на изстрадалото ни общество. С такива категорични и смели реформи България безспорно ще се нареди сред напредничавите цивилизовани и модерни държави и ще скъсим и без това мъчителния си и изстрадан път обратно към XIX век.

С уважение:

Инж. Димитър Манолов
Президент